

મુદ્દા ૦-૩-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૮૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ઇદન-મનનો ચાતરો

વિષય ૩૩૬૮:૪ ૧૬૮

મીસ ઇદનજનનો જલસો

—જ—

રાગ ભૈષાલી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાત કૉપીરાઈટ-૨

મહાદેવ મહિશ્વર ત્રીશુલ ધરણ
તે પુરણ ગજ ગણેશ
તીનકે જઈ બંધન.....મહાદેવ૦
યાંચદેવ પંચાયત પુજત
અમીર કપુર પાતીરા નીમંણ
બેલ પત્ર સો અંદન કમલા ગીરપતી.....મહાદેવ૦

૨

(ટુમરી) રાગ ખમાચ.

સાંવરી સુરત તોરી ઢેખી ધનધયા
શુદ્ધ ન રહી મોહે તનકી
જંબસે પીયા પરદેસ સોધારે જાય બસે સોતનકે દારે
કાહેકે કચ્છ બન નહી આવે આશ લગી હરશનકી.

[ગજલ દોહરા]

કયા હમેશાં કોઇ દુનીયામે જવાન રહેતા હય
 હોશમે આઓ યે જોખન હે કહાં રહેતા હય
 મીટતે મીટતે બી મહોબતકા નીશા રહેતા હય
 થમતે થમતે બી શરેશમા ધુઆ રહેતા હય
 હોશ બી હોઓ કોઇ અબતકી તદબીર કરે
 દીલ જળ આતા હય તો ફીર સપ્ત કહાં રહેતા હય
 દીલકા કયા હાલ કહું અબતો અજબ રંગત હય
 ખુન હોકર મેરે અસ્કોમે રમા રહેતા હય
 હસ કે ફરમાતે હે બાબ આય તેરે ખ્યારસે હમ
 હોક દુખ બતે હે બોસોંકા નીશા રહેતા હય
 ખોહીયા હસ્ને જમાનેસે દુઆ દેતા હું
 ખુશ રહે વો મેરે અદલાહ જહાં રહેતા હય

(મઝસ કંવાલી)

યે ઈસ્ક વો મઝ હય કે ઇસ્કી દવા નહી
 કોસે મરીઝકું કબી હોતી સફા નહી
 વો કોન્સા કુદમ હમ કો તેને કીયા નહી
 વો કોન્સા સીતમ હમ કો મેને ચહા નહી
 હીલબી તલાશે યાર કો યું મુઝસે ગુમ હુઝ
 અબ હુંદતા હું હીલકો તો હીલકા પતા નહી
 અય હીલ ! ખયાલે વસલ ન કર દેખ માનગ
 નો હીઅરમે હય વસલમે કોસા મઝા નહી
 વો આએ દમેનીઝા તો પુછતે હેં કયા
 કો મરને વાલે કયા સુમ અબી તક મરા નહી
 રંગતપે ધન હયીનોઝી ઈદ્દન ન ભુલના
 યે ફુલ વો હય અનમે કે પુએ વફા નહી,

(રામ ભેરવી ગીદા)

આખા જગતના ધર્મથી પંથ દેશની સેવા વધી
 શતી લીધી પ્રીતી પૂજની તો શતી ફુનીયા બધી
 રાખી પ્રભને દુઃખમાં મુખ લોગવ્યું અખમારવા
 રમ્યત ન રાશ હોય તો રાજ થયા અખમારવા
 સ્વતંત્રતા મય જીવન હુમારે
 સ્વદેશ ભક્તી સ્તવન હુમારે

રાજ્ય સત્તા ન જો સીંહાસન

પ્રભને કારણ ન પ્રાણ આસ.....પૃથ્વીપુત્ર—

(રામ ભજેસરી તરાના)

તાનાના તાન્ય દેરના તદ્દરે તદ્દરે હાની
 તાનુમ તાનાનાનાના નીત તાના તદ્દીયનરે
 હાની હાની જો હાની હાની તાહાની તદ્દર હાની...તાનાના
 હીતરેમ તાનાનાનાનાના દેરના તદ્દર તદ્દરે હાની
 તાનુમ હીમ તાનાનાનાનાના
 ધાકીટક ધુમકીટક ધીકટ મગતી ટીકીકત,...ધગતી૦
 નગહડા ન તાધાકડાન ધાધાધાધા.....તાનાના૦

(રાગ કુમરી બગેસરી)

ભરન પન ઘડવા ગઇ બે અકેલી
 રીખ્યારી મહન મોહન મગ કેસી કરત છેડ
 દેખો દેખો ધરવી મોરી બટક મટકી ફોત્રી
 બરા બેન માને સખી કરત દીઠાઈ ખુલસે
 હોરી બોસે હે નીડર મગજ ગરત કર મકરત માગત દાન
 કુંવર કાન કાહે કો હહીલો.....ભરન૦

(રાગ-મુઝલ દાદરા)

હુસન કયા સહે જવાનીકી ફીના હોતી હે
 સળ ખીગડ બાતી હે દોદીનકી હવા હોતી હે
 સચાલે વસ્ત્ર પે ઇતનાં વો ખીગડ બાતે હે
 કોન કહેતા હય કે નાહકમે જફા હોતી હે
 બાલુદીલ દેનેકી કીમત હી અજા હોતી હે
 રાજે રોશન ખી હે, શબે તારીકવી ખુન
 હુસન દોલુ મેં ફરત શાને ખુદા હોતી હે

૬ (ગઝલ)

મુજ અંહલી બેઝારકી હસરતાં કે મીઠાદીયા
 બેરહમ બાગબાનને હામન શુભ છુડા દીયા
 ઉઝડે હુએ મઝાર પર થયા કીસીને જલાદીયા
 સોયા પડતાં મેં ચેનસે કીસ્ને મુજે જગાદીયા
 તુમતો ઉઠુ પેળાનહો કરતે હો હમસે દીલતલબ
 અબ તુમે મુઝસે કયા ગરઝ પહેલોતો દીલ જલાદીયા
 જાઓ સીધારો મેરી બન તુમપે ખુદાકી હો આમાન
 બીઝડે હુએ મીલેંગે ફીર કીસ્મતને ગર મીલા દીયા

૧૦ (દુરવી બેરવી]

જરા સોનેદે મધકો જગે સારી રાત
 હન નેન મેં નીક જારી હે
 ગીરી બાતી હું બાગમ પકડ મેરા હાથ

૧૧

[તરાના]

દાનોના દરતા ધીમ તુમ તાના
 તાના ફીરના તાદારે કાની-

યાલાહુંમ યાલાહુંમ યાલાહુંમ યાળે
હીલાકમે ગોવદરે જાજ બને બાંગમે ફરી
બીયા બીયાકે મરા તાકેતે જુદાઇ નેસ્ત

૧૨

(મઝલ-બેહાગ)

ફરકે વારમે શાબહો કે દીન તમામ નહી
જે ઈસ્કી સુબે નહી હું તો ઉસ્કી શામ નહી
મીલીહે દુખતરે રજા લડ અખડ કે કાઝીસે
જહાદ કરકે જે ઓસરત મીલે હરામ નહી
યહાં કમાલતવા કો વાં કમાલ ગરુડ
ધંધર હે સબકે પે સબકે ઉધર સલામ નહી
ગીરાસે કુચ નહી બાતા પીલી લે બહુદ
મીલે બે મુકત તો કાઝકે લી હરામ નહી
કહાબે એને કે રૂખસે ઝરા નીકાલ ઉલટો
તો હંસકે બોલે કે મંજુર કલે આમ નહી
જમાને લરમે પડીહે પોકાર હાતમકો
દીયાકે છન્ને કે હાતમકો ઉસ્કા નામ નહી
કરીમ બાનકે, સુબકો ખતાબે દીવારખ
મેરે ગુનાહ સબ પારે ઇન્તે કામ નહી
બો મય કરીસે હો બેસરત તો દો ઘડીકો ચલો
અમીર મસ્જીદના મામે આજ ઈમામ નહી

કવાલો

શાને ખવાળકે સ્મુલ લીલાસે મીલતી હુઈ
 ચારકી સુરત કે બીસ મીલસાસે મીલતી હુઈ
 એકે મદો સુરકીલ કશાસળીરો સખખર ફાતમા
 ઈનકી સુરત હે કલામ અલ્લાસે મીલતી હુઈ
 હમને સજદા કર દીયા હે ઉનકો કામ્યા બનાફર
 ચારકી ચોખટ હે યોહુલ્લાસે મીલતી હુઈ
 સર કટી સજ કેમે ચોર સજદે સરના ઉઠા
 યેઈબાદતકે ફના શીલ્લા હસે મીલતી હુઈ

[રાગ—ભેરવી]

વચન આપી ન પાલે જો પાતનમે કહીમે મારે જો
 એવા ઠગ સ્વાર્થી સાથે કહો સહવાસ શા મારે ?
 ઉપરથી ઠગે રૂપાળા પરંતુ રદ્યના કાઠા
 હવે બાણ્યાં છતાં પણ ઘા સહી સહવાસ શામારે ?

અમી કહી એ બહુ દીધા ભરેસે તે હમે પીધાં
 જીવન નીરોપનાં લીધાં, છતાં સહવાસ સામાટે
 તેવં ગર હો કે હોં શ્રીયાં લળે હો દેશના મુખ્યા
 દયા ગરીબોની બલે ના પછી સહવાસ સામાટે ?

૧૫

(કવાલી)

કહાં બતે હો એ બનેં જહાં અબીદીલ તોહમારો—
 ભરાહી નહી

અબી યોસાએ લખતો મીલાઈ નહી
 સબી મુખ્યાએ લીધાં સી ખીલાઈ નહી—
 કીસી તરેહના ભાગબાં ખાએ કોઈ
 કીસ તરેહ ઉસે બાયે સમબાય કોઈ
 કયાં ખાક ઉન્હો સમબાય કોઈ
 ઉસ યુતકોતો બેઠે ખુદા હીનહી
 ક્યું હસતા હે મેરે રોમે પર
 એ તાસેહા કુચતો ખુદાઈસે ડર
 ક્યાં બને વું હાલત કે દરેહગર
 વુમે દીલતો યુતકું દીયા હી નહી

જાજ મેને સવાસેવસલ કીયા
 અય હરદ ! મે મુજકો જવામ મીલા
 એ તગદીર મે તેરી લીખાઈ નહી
 તેરે હૈં છગર કી દવા હી નહી

નાય—પસ્તો

હાલમેં બતરદે રાસામસીહા પગમકે યાર ઇસ્તા ઇસ્તા
 દીદારે મોલા જ્વાહર હરદમ બદિ શીકરતદે જાહમ હરદમ
 હામે અજલ મુકદરદે હાલમેં બતર દેરાશા મશીહા
 હા ઇશક પરંજ કે પ્રોતીયમ કડે શુ'મ
 મલમેં સોદા શો વુસનરગે શુ'મ
 બે ઇંદાલાસ પીસરદેહા હાલમેં બતરદે રાસામસીહા
 નીશી સેહત હા બેદા વસલત તંગદા બેલ તુ
 બેદા જેહમતલાસપહ સરત પ છગરદે
 નવાબદ મરહાં હાતમેં ઝમાના ફતેમહમદખાં જમશીદ—
 નીસાના
 રમઝાન દઆશ નોકર દેહાલમેં બતરદે રાસા મસીહા

આર, સીં મહેતા.

❖ એન્ડ કો. ❖

તીજેરી અને તાળાં બનાવનાર

મુ. પાલણપુર—ઉત્તર ગુજરાત

એજન્ટ—અમરસીંહ પંખબવાલા.

આ છુક જમન એડવોકેટ પ્રેસમાં વાડીલાલ આપુલાલ સાહે
બાપી ઠે. ધીકાંટા જેસીબલાઇની વાડી અમદાવાદ

નકલ ૫૦૦

આવૃત્તિ પહેલી

સને ૧૯૨૧

